

מסכת ברכות

פרק ט

א. קָרֹא מִקְומֵן שֶׁנַּעֲשָׂה בּוֹ נְפִים לִיְשָׁרַאל, אָמֵר בָּרוּךְ שְׁעִשָּׂה נְפִים לְאֶבֶוּתֵינוּ בַּمִּקְומֵן הַזֶּה. מִקְומֵן שֶׁנַּעֲקֹרֶה מִפְּנֵי עֲבוֹדָה זָרָה, אָמֵר בָּרוּךְ שְׁעִקָּר עֲבוֹדָה זָרָה מִאָרָצֵנוּ:

ב. עַל הַזִּיקָיו, וְעַל הַזְּעוּזָות, וְעַל הַבְּרָקִים, וְעַל הַרְעָםִים, וְעַל קָרוּחוֹת, אָמֵר בָּרוּךְ שְׁכָחוֹ וְגִבּוּרָתוֹ מֵלָא עוֹלָם. עַל הַגְּרִים, וְעַל הַגְּבֻעָות, וְעַל הַיָּמִים, וְעַל הַגְּהֻרוֹת, וְעַל הַמְּדֻבָּרוֹת, אָמֵר בָּרוּךְ עֹשֶׂה מְعָשָׂה בִּרְאָשָׁית. רַבִּי יְהוֹהָ אָמֵר, קָרֹא אֶת הַיּוֹם הַגָּדוֹל אָמֵר בָּרוּךְ שְׁעִשָּׂה אֶת הַיּוֹם הַגָּדוֹל, בָּזְמָנוֹ שֶׁרֹּאָה אֹתוֹ לִפְרָקִים. עַל הַגְּשָׁמִים וְעַל הַבְּשָׂרוֹת הַטוֹּבוֹת אָמֵר בָּרוּךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב, וְעַל שְׁמוּעֹת רְעוֹת אָמֵר בָּרוּךְ דֵין הָאָמָת:

ג. בְּנָה בֵּית חָדֶשׁ, וְקָנָה כָּלִים חֲדַשִּׁים, אָמֵר בָּרוּךְ שְׁהַחֲנִינוּ. מִבְּרָךְ עַל הַרְעָה מֵעַזְן הַטּוֹבָה, וְעַל הַטּוֹבָה מֵעַזְן הַרְעָה. הַצּוּעָק לְשָׁעָר, הַרְיִ זֹעֲפָלָת שָׁוֹא. כִּיצֶד. הִתְהַאֲשִׁתָּו מַעֲבָרָת, וְאָמֵר, יְהִי רְצֹן

שְׁתַלֵּד אֲשֶׁתִּי זָכָר, הָרִי זֹה פְּפָלָת שָׁוֹא. הִיה בָּא בְּזָרָה וְשָׁמַע קֹול
אַזְחָה בָּעֵיר, וְאָמַר יְהִי רְצׁוֹן שֶׁלָּא יְהִי אֶלָּו בְּנֵי בֵּיתִי, הָרִי זֹה פְּפָלָת
שָׁוֹא:

ד. הַגְּכָנָס לְבָרָךְ מִתְפְּלֵל שְׁפָטִים, אַחַת בְּכִנִּיסְתוֹ וְאַחַת בִּיצְיָאָתוֹ. בְּנו
עַזְאי אָמַר, אַרְבָּע, שְׁפָטִים בְּכִנִּיסְתוֹ וְשְׁפָטִים בִּיצְיָאָתוֹ, וּנוֹתֵן הַזְּדָאת
לְשָׁעֵר, וְצֹעֵק לְעַתִּיד לְבָא:

ה. חִיב אָדָם לְבָרָךְ עַל הַרְצָה כִּי שֶׁמֶשׁ שֶׁהוּא מִבָּרָךְ עַל הַטוֹּבָה,
שְׁגָאָמֵר (דָּבָרִים ו) וְאַהֲבָת יְהָוָה אֱלֹהֵיךְ בְּכָל לְבָבְךְ וּבְכָל נְפָשָׁךְ
וּבְכָל מְאֹדָךְ. בְּכָל לְבָבְךְ, בְּשִׁנֵּי יִצְרָאֵךְ, בְּיִצְרָר טֻוב וּבְיִצְרָר רָע. וּבְכָל
נְפָשָׁךְ, אֲפָלוּ הַנֵּא נוֹטֵל אֶת נְפָשָׁךְ. וּבְכָל מְאֹדָךְ, בְּכָל מִמְוֹנָךְ. קָבֵר
אַחֲר בְּכָל מְאֹדָךְ, בְּכָל מְדָה וּמְדָה שֶׁהוּא מְזָדָה לְהַקְוֵי מְזָדָה לוֹ
בָּמְאֹד מְאֹד. לֹא יָכַל אָדָם אֶת רַאשׁוֹ כְּנֶגֶד שַׁעַר הַמִּזְרָח, שֶׁהוּא מִכּוֹן
כְּנֶגֶד בֵּית קָדוֹשִׁי הַקָּדוֹשִׁים. לֹא יָכַנס לְהַר הַבַּיִת בְּמַקְלֹו, וּבְמַגְעָלוֹ,
וּבְפַגְעָתוֹ, וּבְאַבְקָק שַׁעַל רַגְלָיו, וְלֹא יַעֲשֵׂנוּ קְפָנְדָרִיא, וּרְקִיקָה מַקְלָל
וְחָמָר. כָּל חֹותָמי בְּרִכּוֹת שֶׁהָיוּ בְּמַקְדֵּשׁ, הָיוּ אָמָרִים מִן הַעוֹלָם.
מִשְׁקָלָלוּ הַמִּגְנִין, וְאָמָרוּ, אֵין עוֹלָם אֶלָּא אֶחָד, הַתְּקִינָנוּ שֶׁיְהּוּ
אָמָרִים, מִן הַעוֹלָם וְעַד הַעוֹלָם. וְהַתְּקִינָנוּ, שִׁיחָא אָדָם שׁוֹאֵל אֶת
שְׁלָום חֶבְרוֹן בָּשָׁם, שְׁגָאָמֵר (רוֹת ב) וְהַגָּה בָּעֵז בָּא מִבֵּית לְחֶם,
וְיָאָמֵר לְקֹזְצִירִים יְהִי עַמְּכֶם, וַיֹּאמְרוּ לוֹ, יְבָרֶךְ יְהָוָה. וְאָמֵר (שׁוֹפְטִים
) יְהִי עַמְּךָ גָּבָור הַחַיל. וְאָמֵר (מִשְׁלֵי כג) אֶל תְּבוֹז כִּי זָקָנָה אַפְּה.

וְאָמֵר (תהלים קיט) עַת לְעֹשֹׂת לִי הַפְּרוֹ תּוֹרֶם. רַבִּי נָתָן אָמֵר,
הַפְּרוֹ תּוֹרֶם עַת לְעֹשֹׂת לִי: